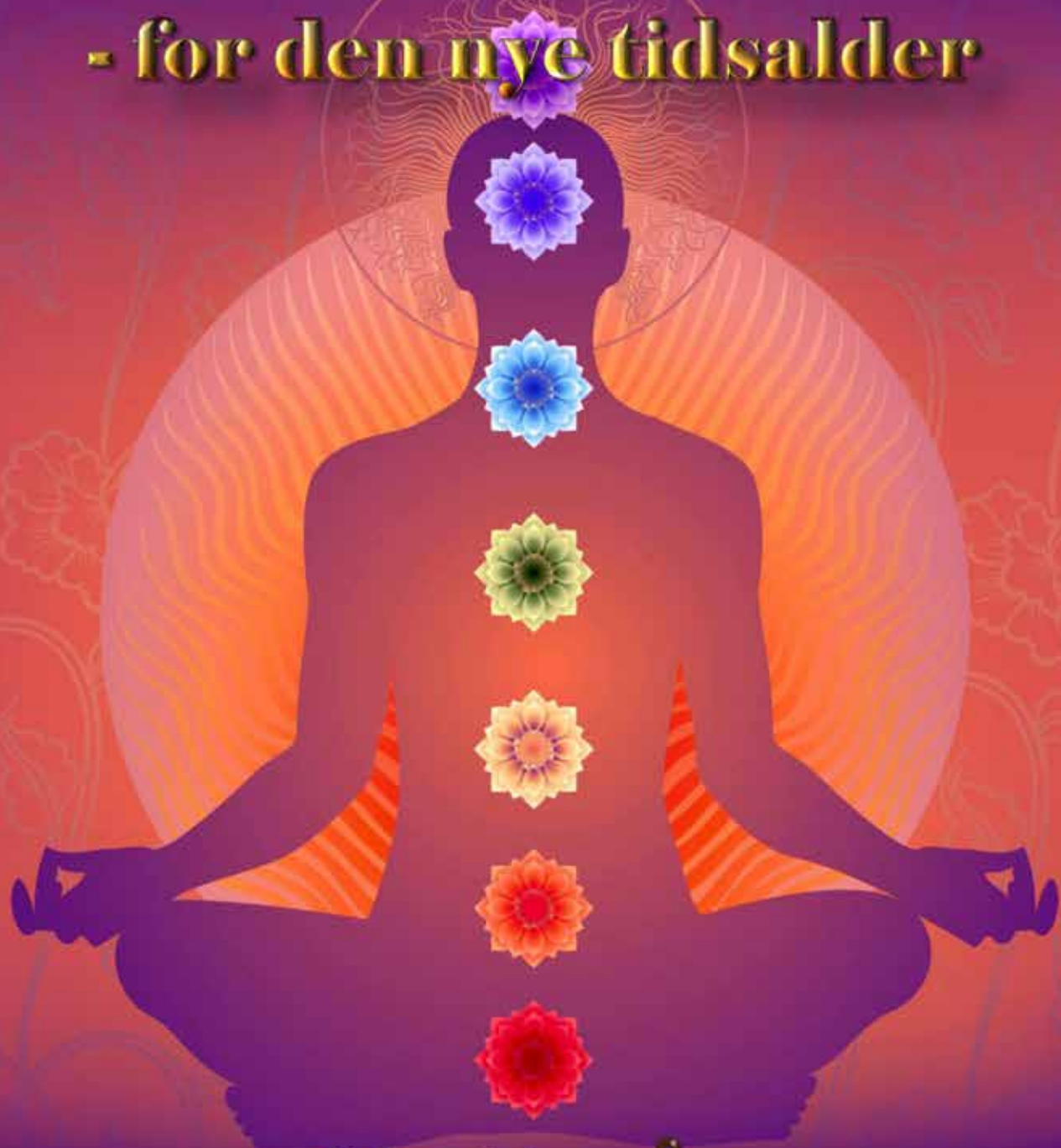

SKABENDE GRUPPEMEDITATION

- for den nye tidsalder

Sjette år

Instruktion 5

21. august – 20. oktober

Skabende **meditation** - for den nye tidsalder

6. år

Instruktion 5:6
21. august - 20. oktober

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Indhold

- Opgave, der skal udføres.
- Meditationsomrids.
- Oversigt over emner om love og principper.
- Citater fra Tibetanerens bøger om love og principper:
 - I. Hvad er en lov?
 - II. Hvad er et princip?
 - III. Love og principper.
 - a. Loven om tiltrækning.
 - b. Grupperelationer.
 - c. Syv systemiske love.
 - d. Love.
 - e. Erkendelse, forståelse og anvendelse af lovene.

Materialet er oversat med tilladelse fra Meditation Mount, Californien, USA.

Dette materiale skal du ikke betale for, men vi håber, at du vil støtte arbejdet via en donation, som kan indbetales på Danske Bank reg. 1551 - konto nr. 16 973 335

Oversættelse af Ebba Larsen, *VisdomsNettet*

Hvad er den nye tidsalders meditationsgruppe?

Skabende gruppemeditation for Den Nye Tidsalder benyttes overalt i verden af mennesker, der mediterer på Den Nye Tidsalders love og principper. Denne instruktion er én i en serie, der beskriver disse love og principper. Gruppedeltagerne rundt omkring i verden kan bruge instruktionerne samtidig, så deres meditation på emnerne kan blive koordineret. Hensigten med denne form for gruppemeditation er, at gruppedeltagerne lærer at opbygge tankeformer, der kan stimulere menneskehedens og planetens evolution og naturlige udfoldelse.

Januar og februar:	Loven om RIGTIGE MENNESKELIGE RELATIONER
Marts og april:	Princippet om DEN GODE VILJE
Maj og juni:	Loven om GRUPPEBESTRÆBELSER
Juli og august:	Princippet om SAMSTEMMIGHED
September og oktober:	Loven om ÅNDELIG TILNÆRMELSE
November og december:	Princippet om ESSENTIEL GUDDOMMELIGHED

Opgaver, der skal udføres

fra 21. august – 20. oktober
– skal dedikeres til
love og principper

Loven om åndelig tilnærmelse

Øvelse vedr. loven om åndelig tilnærmelse:

Intoner mantraet for den nye verdenstjenergruppe (der også kaldes kl. 17:00 mantraet), og fortolk det i lyset af loven om åndelig tilnærmelse. Det vil øge forståelsen, og det vil være en fordel at bruge det kraftfulde mantra, sådan som det blev brugt i de sidste to måneder (se beskrivelsen i instruktion IV med afsnittet fra *Hvid Magi*).

Den nye verdenstjenergruppes mantra

*Må det Ene Livs Kraft
strømme gennem gruppen
af alle sande verdenstjenere.*

*Må den Ene Sjæls kærlighed
kendetegne tilværelsen for alle
der forsøger at hjælpe mestrene.*

*Må jeg udføre min del af det Ene Arbejde
gennem selvforglemmelse,
harmløshed og velovervejet tale.*

Erkendelse, forståelse og anvendelse af lovene

Forsøg at opnå en dybere forståelse af lovens bagvedliggende rytme.

1. Refleksiv meditation der medfører forståelse af love og principper.
2. Skabende meditation på *loven om åndelig tilnærmelse*, der fremmer loven via forpligtelse, samarbejde og aktivt tjenestearbejde.

Sig med kærlighed og engagement:

*"Jeg stræber efter at forstå.
Må visdom blive resultatet af min viden i mit liv."*

Alice A. Bailey: *Discipelskab i den Nye Tidsalder*, II, s. 163

Omrids til meditation

I. Forberedelse og koordinering

- Vælg din foretrukne koordineringsmetode:
- Den teknik til koordinering du normalt bruger
 - eller ...
- Benyt denne meditation om morgenen inden du foretager dig noget andet. Dermed bygger du videre på den koordinering, der allerede er opnået
 - eller ...
- a. Løft bevidstheden op i hovedet
- b. Derefter løfter du bevidstheden opad gennem astrallegemet og mentallegemet til sjælen.
- c. Identificér personlighedens bevidsthed med sjælens bevidsthed og erkend, at de er én bevidsthed.

II. Erklæring

(siges sagte)

*"Jeg dedikerer mig til tjeneste for Kristus,
og vil gøre alt, hvad jeg kan
for at forberede menneskers tanker og hjerter,
til Hans tilsynkomst
Med denne intention beslutter jeg mig til
at meditere på gudsrigets love og principper,
og til at samarbejde på enhver mulig måde
om deres virkeliggørelse i menneskeriget
og ved hjælp af andre mennesker."*

III. Tilnærmelse og kontakt

Gentag langsomt og forsøg at forstå den dybe mening med ordene:

"Jeg står og venter".

*"Hold dig i nær kontakt med mig (Kristus)
og med den mester, der overvåger dit liv.
Hos os findes de lysets og kærlighedens kræfter,
som du kan anvende.
Hold dig nær til os, og træk dag efter dag
på denne styrke og viden, som vi har,
og som også er din.
Lad intet forstyrre den erhvervede ro,
som holder dig i nær kontakt,
som bringer dig lys og forståelse,
og som holder dig urokkeligt på vejen."*

Brug følgende nøgleord under punkt IV og V:

"Loven om åndelig tilnærmelse"

IV. Refleksiv meditation

1. *"Ord er levende former, der påvirker sjæl og ånd eller liv."*
2. Reflektér over nøgleordet. Reflekter over idéen bag *loven om åndelig tilnærmelse*. Før dine tanker fremad og opad, indtil du når den højeste grad af abstraktion, du er i stand til.
3. Når du ikke kan nå længere og befinder dig i abstraktionens verden, skal du bevare din fokusering i tanken. Hold tankesindet fast i lyset så længe, du kan.
4. Iagttag dine tankeprocesser mens du gør det. Bemærk alt nyt og navnlig intuitivt i den modtagende periode. Indtag en forventningsfuld holdning. Formulér med dine egne ord den højeste forståelse, du har været i stand til at nå.
5. Intonér OM og vent i stilhed mens tankesindet holdes i ro.
6. Før detaljerede notater over de idéer, der dukker op i tankesindet. Skriv dem ned i din meditationsdagbog hver dag.

V. Skabende meditation

1. Overfør meditationens tema til nutiden. Se forbindelsen til begivenhederne i verden. Se nytteværdien og den åndelige værdi for menneskeheden *som en enhed*.
2. Hold tankesindet i lyset. Notér enhver tanke, der har forbindelse til nøgleordet.
3. Formulér *loven om åndelig tilnærmelse* og udbyttet af din meditation med ord, der gør det muligt at præsentere den for andre. Tænk det igennem mentalt, følelsesmæssigt og omsat til handling.
4. Brug din forestillingsevne og udsend idéen som en levende tankeform. Før tankeformen ind i den store strøm af mental substans, som konstant påvirker menneskehedens bevidsthed.
5. Intonér OM.

VI. Afsluttende mantra og visualisering

1. Visualisér Kristus stående i horisonten som et udstrålende center af levende lys. Stråleglansen fra hans aura skjuler hans ansigtstræk.
2. Fra den nederste del af hans aura ved hans fødder dannes en vej af gyldent lys.
3. Se nu en stor skare af mennesker. Deres udstrålende lys blandes og danner en vej, som fører direkte til Kristus. Mellem de to veje er der en kløft.
4. Forestil dig, at du hører Kristus sige:

*"Den vej, jeg må betræde
for at nå til dit sted, er af lys.
Dens kvalitet er god vilje,
og den er næsten klar til,
at jeg kan betræde den.
Fortsæt dit arbejde.
Du kan ikke fejle."*

5. Se, hvordan kløften gradvis bliver mindre, indtil de to veje mødes og danner én vej.
6. Se Kristus nærme sig menneskeheden ad denne vej idet han til sidst siger:

JEG KOMMER!

VII. Invokation

Sig derefter *Den store invokation*:

Den Store Invokation

*Fra lysets kilde i Guds sind
Lad lys strømme ind i menneskers sind
Lad lys sænke sig over Jorden*

*Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
Lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
Må mestrenes mester vende tilbage til Jorden*

*Fra centret hvor Guds vilje er kendt
Lad hensigt lede alle menneskers viljer
Den hensigt, mestrene kender og tjener*

*Fra centret vi kalder menneskeheden
Lad planen for kærlighed og lys åbenbares
Må den forsegle døren til det onde*

*Lad lys og kærlighed og kraft
genoprette planen på Jorden*

OM... OM... OM...

Oversigt og stikord vedr. love og principper

I. Hvad er en lov?

II. Hvad er et princip?

III. Love og principper

1. **Loven om frihed**
2. **De tre store love:**
 - a. Loven om økonomi
 - b. Loven om tiltrækning
 - c. Loven om syntese
3. **De syv systemiske love (Se citaterne)**
4. **De syv love for sjælen** (eller for gruppens liv og arbejde):
 - a. Loven om offer
 - b. Loven om magnetisk impuls (Loven om pol-forening)
 - c. Loven om tjeneste
 - d. Loven om frastødning
 - e. Loven om gruppers fremgang (Loven om elevation)
 - f. Loven om ekspanderende respons
 - g. Loven om de lavere fire
5. **De elleve sekundære love af loven om tiltrækning** (Se citater).
6. **De fire love om bevægelse:**
 - a. Loven om ekspansion
 - b. Loven om monadisk tilbagevenden
 - c. Loven om solar udvikling
 - d. Loven om udstråling
7. **Loven om karma**
8. **Loven om essentiel integritet og de ti love om healing**
9. **Loven om frastødning**
10. **Loven om periodicitet, om cyklusser og om rytme**
11. **De tre love og de tre principper for det overmenneskelige rige:**
 - a. Loven om rigtige menneskelige relationer
 - b. Princippet om den gode vilje
 - c. Loven om gruppebestræbelse
 - d. Princippet om samstemmighed
 - e. Loven om åndelig tilnærmelse
 - f. Princippet om essentiel guddommelighed
12. **Flere andre love** (Se citater).

IV. Loven om lovene – medfølelse

*"Barmhjertighed er ingen egenskab.
Det er loven om lovene – evig harmoni,
Alayas selv, en grænseløs universel essens,
lyset for den evige ret og tilpasning af alle ting,
loven om evig kærlighed."*

Stilhedens Stemme, s. 62

Citater fra Tibetanerens bøger om love og principper

I. Hvad er en lov?

... En lov beskriver i virkeligheden en virkning i en skabning, der er en mindre del i en større skabning, fordi den mindre skabning inkluderes i dens livsprocesser. Loven indeholder den større skabnings formål og vilje, som den mindre skabnings formål og vilje er fuldstændigt underlagt. Her kan man påstå, at udsagnet er i modstrid med den mindre enheds frie vilje, fordi den er inkluderet og underordnet. Det er ikke tilfældet, for det er den manifesterede form, der skaber begrænsningen – den form, som menneskeheden i allerhøjeste grad er bevidst om. Derfor vil relationen mellem det højere eller større og det lavere eller mindre dominere og til sidst ophæve formnaturens mindre love, dvs. de love, der i nutiden kaldes naturlove.

Det er imidlertid lige så vigtigt at vide, at sjælen i alle former er i konflikt med formerne, og at sjælens eget integrerede liv er underordnet de højere love, som er lovene for sjælens egen væren. Sjælen adlyder og respekterer lovene frit og har ikke et ønske om at gøre andet. Der sker derfor ikke nogen egentlig krænkelse af den frie vilje. Der er blot tale om modstand fra det, der kaldes "ikke-selvet" eller det stoflige aspekt. Det kan kaldes den grundlæggende årsag til al sygdom.

Det, der kaldes naturlovene, var det højest mulige stadie for den guddommelige skabning i det første solsystem. Det er hovedsageligt de love, der gælder for formens livsaspekt, og som derfor indeholder kimene til død. Lovene for sjælen – efterhånden som de underordnes og gør naturlovene virkningsløse – er de højeste love, som menneskeheden (det højeste naturrige på nuværende tidspunkt) kan respondere på, og når de er fuldkommengjorte, har de virkeliggjort det andet solsystems formål. Lovene for selve livet vil til sidst erstatte lovene for sjælen og vil fuldstændigt ophæve og neutralisere naturlovene. Lovene vil blive karakteristiske for det tredje solsystem – det sidste udtryk for Sollogos' personlighed, der manifesteres gennem de syv planetariske Logoi med deres forskellige former og sjælsudtryk ...

Der findes tre grupper af love, som styrer hensigten i det nuværende andet solsystem – den ene gruppe er udviklet, den anden er under udvikling, og den tredje er latent og relativ uvirksom:

1. *Naturlovene* – de adskillende love om formens natur.
2. *Sjælslovene* – de forenende love for gruppeintegritet.
3. *Livslovene* – de dynamiske love for væren.

Alice A. Bailey: *Esoterisk Healing*, s. 483-485

Her tales der om love, og der gøres forsøg på at formulere dem på en let forståelig måde, men egentlig tales der om de guddommelige impulser, der udstråler fra en kosmisk skaber og bliver til love, efterhånden som de skaber virkninger i rummets stof, hvor de ikke møder nogen modstand. Andre guddommelige impulser, som også udstrømmer cyklisk, har endnu ikke medført en så stærk vibration og har derfor ikke været så stærke, som den samlede substans' vibration. De sidstnævnte er de

impulser, som kaldes åndelige, og som man ser frem til at etablere som lovene for Den Nye Tidsalder. Her vil de erstatte eller skabe syntese med Universets nuværende love. Tilsammen vil de opbygge den nye verden, der realiserer syntese.

Alice A. Bailey: *Hvid Magi*, s. 534

... en lov set fra en guddommelig synsvinkel er den motiverende og kvalificerende formidler af den guddommelige vilje, sådan som Shamballa forstår den ...

Alice A. Bailey: *Strålerne og Indvielserne*, s. 381

... enhver situation eller ethvert højdepunkt i Sanat Kumaras beslutninger medfører nye love og aktiverer nye energier. Lovene er uforanderlige tilstande, der er skabt af aktiviteten, af orienteringen og af de udsendte og afgørende tanker fra det Ene Livsvæsen, "for i Ham lever vi, ånder vi og er vi", på samme måde som menneskelegemets celler og atomer virkeliggør de aktiviteter, den orientering og tænkning, som mennesket ønsker.

Alice A. Bailey: *Discipelskab i den Nye Tidsalder*, II, s. 80

... en gennemførelse af planen under en åndelig naturlov, som i sin udformning er evolutionær. Det er evolutionens realisering og mål, og den afslører gradvis Guds natur, for de love, der styrer solsystemet, er udtryk for Guds egenskaber og karakter. Det er lovgivning i aktivitet.

Alice A. Bailey: *Esoterisk Astrologi*, s. 220

II. Hvad er et princip?

... Principper er evige. Personligheder er tidsbegrænsede. Principper skal derfor betragtes i evighedens lys, og personligheder fra en tidsmæssig synsvinkel. Vanskeligheden er, at der i mange situationer er involveret to principper, hvor det ene er sekundært. Vanskeligheden ligger også i den kendsgerning, at fordi de begge er principper, er begge rigtige. En sikker regel er altid at huske, at grundlæggende principper sædvanligvis kræver intuitionens medvirken, mens sekundære principper ofte er rent mentale. Metoderne er derfor forskellige. Hvis det drejer sig om de basale principper, er stilhed den klogeste metode kombineret med tillid til, at loven virker ...

Et princip indeholder et aspekt af den sandhed, som systemet er baseret på. Der sker en gennemstrømning til menneskets bevidsthed af lidt af den tanke, som Logos baserer sine handlinger på. Baggrunden for alle Logos' handlinger er aktiv kærlighed, og den grundlæggende tanke, som Logos baserer sine handlinger på i forbindelse med menneskeheden, er kærlighedens kraft til at skabe fremdrift. Man kan kalde det evolution eller en iboende drift, men det er en kærlighedsenergi, der motiverer til en fremadrettet bevægelse og et kraftigt incitament til at virkeliggøre. Den presser alt og alle mod mere fuldkomne tilstande. Derfor burde princippet ligge til grund for al aktivitet. Ledelsen af organisationer skulle – hvis de bygger på kærlighed, der omsættes til aktivitet – medføre en guddommelig motivation hos

alle medlemmerne og inspirere dem til at give udtryk for det bedste i deres natur. Indsatsen og resultatet vil blive mere tilfredsstillende.

Et essentielt princip appellerer straks til intuitionen og skaber en øjeblikkelig og positiv reaktion fra sjælen. Princippet appellerer kun lidt eller slet ikke til personligheden. Det rummer sjælens forestilling om sin relation til andre. Et princip er altid den styrende faktor for sjælens handling på kausalplanet, og først når mennesket kommer mere og mere under sjælens vejledning, opfattes de af personligheden, som responderer på sjælens idéer. Det skal altid huskes i alle relationer til andre mennesker, og det skulle mildne holdningen til andre. At kunne opfatte et princip korrekt markerer et stadie i udviklingen.

Et princip besjæler et ønske om det største gode for de fleste. At en mand skal elske sin hustru er et udtryk for et princip, der styrer personligheden, men det skal senere transmutes til det højere princip, der siger, at et menneske skal elske sine medmennesker. Der findes tre slags principper, og de højere principper når man via de lavere:

- a. *Principper, der styrer personligheden*, og som har relation til de personlige handlinger. De indeholder det tredje aspekt i aktivitets-aspektet i Logos' manifestation og danner grundlaget for senere fremskridt. De kontrollerer mennesket på de lavere udviklingstrin og i den periode, hvor det endnu ikke kan tænke klart. Principperne vil være nemmere at forstå, hvis man siger, at de indeholdes i de almindeligt accepterede regler for et moralsk liv. "Du må ikke slå ihjel", "du må ikke stjæle", henviser til menneskets aktive liv og opbygningen af karakteren.
- b. *Principper, som styrer sjælen*, og som vedr. kærligheds-visdoms-aspektet. Det er dem, der er i fokus her. Halvdelen af verdens nuværende problemer stammer fra den kendsgerning, at de højere principper, der vedrører den fuldkomne kærlighed-visdom, først nu er ved at blive forstået af masserne i menneskeheden ...

Mennesket lærer den første gruppe af principper via begær og grådighed, som uundgåeligt medfører lidelse. Et menneske, der stjæl og fik sin straf, holdt op med at stjæle. Princippet blev udviklet via lidelse. Mennesket lærte, at det kun skal glæde sig over det, der er anskaffet på lovlig måde.

Andre principper lærer mennesket via forsagelse og tjenestearbejde. Et menneske vil (efter at have lært de første principper) se bort fra det, der tilhører personligheden, og i et tjenestearbejde vil det lære den esoterisk betydning af kærlighedens kraft. Derfor er det i stand til at give og modtage. Det lever et afholdende liv, og de højere niveauers rigdomme strømmer til det. Det giver alt og modtager alt. Det beder ikke om noget til sig selv, og derfor er det det rigeste menneske på Jorden ...

- c. *Endnu højere principper* opfattes af ånden og kan kun uden videre forstås af den monadiske bevidsthed. Først når mennesket løfter sig over det aktive personlige liv og erstatter det med et liv i kærlighed og visdom, der styres af sjælen, kan det begynde at forstå

omfanget af kærlighedens kraft og erkende den som en realitet. Personligheden fungerer under de principper, der styrer det lavere menneskes livsaktivitet, og sjælen arbejder med loven om kærlighed, som kommer til udtryk i et gruppearbejde og i kærlighed, der repræsenterer en syntese af de mange til de få, og på samme måde beskæftiger monaden sig med kærlighedens aktive liv, som viser sin kraft gennem en syntese af de få til Den Ene.

Det første princip drejer sig om menneskets liv på det fysiske plan og i de tre verdener. Det andet drejer sig om menneskets liv på kausalplanet. Og det tredje drejer sig om menneskets liv efter at det har nået målet med den nuværende indsats. Det første princip angår derfor *den enkelte*, det andet angår *grupper* og det sidste angår *enhed*. Det første princip handler om differentiering i mangfoldige typer, det andet om de mange, der er samlet i sjælegrupper, mens det tredje handler om differentieringen, der føres tilbage til de syv, som repræsenterer menneskehedens enhed.

Alice A. Bailey: *Hvid Magi*, s. 130-135

... Et princip er makrokosmisk talt under udvikling på hvert af de syv bevidsthedsplaner – de syv underplaner af det kosmisk fysiske plan. Det er den spire på hvert underplan, der besjæler et aspekt af den guddommelige bevidsthed, der er under udvikling. Det er det, der helt grundlæggende har relation til forskellige former for sensitivitet. Det er det, legemerne kan respondere på, når de er under udvikling. Et princip er en bevidsthedsspire, der rummer alle muligheder for at udfolde fuld bevidsthed på ethvert niveau af den guddommelige aktivitet. Det er det, der giver viden om og mulighed for at respondere bevidst på omgivelserne. Det er årsagen til, at en trinvis udvikling af menneskets sensitivitet og aktivitet bliver mulig og nødvendig, og det medfører forståelse af det guddommelige.

Alice A. Bailey: *Esoterisk Healing*, s. 565

III. Love og principper

... Loven om Universet (hvad er en lov andet end et udtryk for de altomfattende skabningers hensigter, deres impulser og deres planer?) virker i al evighed for det bedste til helheden. Intet kan forhindre, at det sker. For hvem kan standse presset fra energier, der påvirker planeten?

Alice A. Bailey: *Esoterisk Astrologi*, s. 401

... Princippet om frihed er en levendegørende energi, der kan trænge gennem substans på en helt unik måde. Det guddommelige princip repræsenterer et aspekt af den påvirkning, som Sirius lader strømme til solsystemet og Jorden. Princippet om frihed er en af guddommens egenskaber (ligesom vilje, kærlighed og tankesind), som menneskeheden endnu kun ved lidt om. Den frihed, mennesket kæmper for at opnå, er et af de laveste aspekter af den kosmiske frihed, der er beslægtet med bestemte store udviklinger, der gør det muligt for det åndelige aspekt at frigøre sig fra kontakt med substansen og dens påvirkning og indflydelse.

Det er princippet om frihed, der gør det muligt for Sanat Kumara at være på Jorden og alligevel holde sig fri af alle kontakter, bortset fra kontakten med de mennesker, der har betrådt vejen til frigørelse og nu står fri på det kosmisk fysiske plan. Det er det, der gør det muligt for den indviede at opnå en tilstand af "isoleret enhed". Det er det, der ligger bag dødens ånd, og skaber den motiverende kraft i frigørelsesprocessen. Det er årsagen til, at der er en "energikanal" mellem Hierarkiet og Sirius, som inspirerer til den "frihedskultur", der er motivet for mestrenes arbejde. Det er det, der skabte den ulmende uro og de mange konflikter i fjerne tidsaldre, og som i nutiden omtales som resultaterne af *loven om evolution* i alle naturriggerne. Det er det, der er "substansen" bag alle fremskridt. Den mystiske "påvirkning" eller det gådefulde "træk væk fra formen", kommer som udstråling fra Sirius, og der findes ingen ord, der kan beskrive den. Det er den lov, som de tre kosmiske love – *loven om syntese, om tiltrækning og om økonomi* – blot er aspekter af. Sanat Kumara pålægges ingen regler eller begrænsninger fra de tre sekundære love. *Loven om frihed* fastsætter derimod visse restriktioner – hvis sådan en selvmodsigende frase kan benyttes. Den er ansvarlig for, at Sanat Kumara kaldes det "Store Offer", fordi han (under styring af loven) skabte det planetariske liv og alt, hvad der er i det og på det, for at lære at bruge loven med fuld forståelse, fuldt bevidst og alligevel samtidig at frigøre myriader af former i sit skaberværk.

Alice A. Bailey: *Strålerne og Indvielserne*, s. 422-423

... naturlovene påtvinges menneskemasserne. Det kan ikke undgås. Hvis lovene brydes, misbruges eller ikke respekteres, bærer de straffen i sig selv. Det kan heller ikke undgås. Naturlovene har til hensigt at beskytte de personligheder, som sjælen bruger i sine inkarnationer for at stabilisere og stimulere potentialer og relationer. Mennesket går fra et fjendtligt udviklingsniveau til kontrol over naturlovene, der er guddommelige love. Det udvikler sig videre og erkender, at de uundgåelige love er udtryk for visdom. Og derefter virker de automatisk på mennesket.

Når styringen af naturlovene er fuldkommen, bliver mennesket aspirant og kommer ind under sjælens love. Det er love, der hovedsageligt retter sig mod skabelse af Universets store fællesskab. Det er emner, der har skabt en del usikkerhed hos mange esoterikere. De forveksler den disciplin, personligheden skal underkaste sig, når den kommer under sjælsindflydelse, med sjælens love. Sjælens love har intet med personlighedens ubetydelige små forhold at gøre. De har ingen betydning, og de bemærkes ikke af sjælen på dens eget plan, men de indeholder en voksende erkendelse af rigtige grupperelationer. Grupperelationerne er baseret på en voksende forståelse af den hierarkiske arbejdsmetode og af de hierarkiske relationer. Naturlovene er derfor kun relevante for sjælens aktiviteter i *formen*. De er obligatoriske, og de accepteres af formnaturen. Sjælens love angår sjælens liv på kausalplanet og de relationer, som syntesen af sjæl og personlighed lærer at skabe til andre sjæle og Hierarkiet. Lovene adlydes bevidst og frivilligt, og de accepteres ikke kun, fordi de er obligatoriske, men fordi de er love, der påtvinges mennesket af omstændigheder, udvikling og erfaring. Formålet er at skabe en tættere relation mellem Hierarkiet og menneskeheden og det store planetariske center, der vogter kærlighedsprincippet, og det planetariske center – menneskeheden – der stimulerer og fordeler tankesindets energi.

Loven om de kompletterende syv er den store synteseskabende lov om liv og ånd. Det er den lov, de indviede arbejder med. Det er den lov, de bruger. Efter at have accepteret naturlovene og vist lydighed over for sjælens love går de ind i

en positiv fase, hvor de forstår og praktiserer livets lov.

Alice A. Bailey: *Strålerne og Indvielserne*, s. 168-169

IV. Loven om tiltrækning

A. Subsidiære love

1. Loven om kemisk affinitet
2. Loven om fremskridt
3. Loven om seksualitet
4. Loven om magnetisme
5. Loven om udstråling
6. Loven om lotus
7. Loven om farver
8. Loven om tiltrækningskraft
9. Loven om planetarisk affinitet
10. Loven om solar enhed
11. Loven om skoler

B. Virkninger af loven om tiltrækning

1. Association
2. Formopbygning
3. Formens tilpasning til liv
4. Gruppeenhed

C. Grupperelationer

1. Tre atomare relationer
2. Syv love for gruppearbejde
3. Toogtyve former for gruppesamspil

Loven om tiltrækning er grundlæggende for al manifestation, og det er den overordnede lov for solsystemet. I virkeligheden kan den kaldes *loven om tilpasning eller balance*, for den styrer det aspekt af elektriske fænomener, der kaldes neutralt. *Loven om økonomi* er den grundlæggende lov for den ene pol, dvs. for det negative aspekt, og *loven om syntese* er den grundlæggende lov for det positive aspekt. Men *loven om tiltrækning* er loven for den ild, der skabes ved de to polers forening under evolutionsforløbet. Set fra menneskets synsvinkel er det den lov, der medfører en realisering af selvbevidstheden. Set fra naturriggerne under menneskeriget er det den lov, der presser alle livsformer frem mod selvrealisering, men i det overmenneskelige aspekt kan man sige, at livets lov udvider sig til den proces, der er underordnet *den højere lov om syntese*, som loven om tiltrækning kun er en subsidiær forgrening af.

I virkeligheden er *loven om tiltrækning* en fællesbetegnelse, som rummer adskillige andre love – dvs. love, der har en tilsvarende natur, men adskiller sig i deres manifestationer. Måske kan det være nyttigt at nævne nogle få af lovene for at gøre det muligt for den studerende (når lovene studeres i deres helhed) at få en bred og generel forestilling om loven og dens varianter, dens indflydelses og omfanget af dens aktivitet. Som en grundregel i forbindelse med alle atomer, skal man være opmærksom på, at *loven om tiltrækning* styrer sjælsaspektet. *Loven om økonomi* er en lov om de negative elektroner. *Loven om syntese* er en lov om det positive

centrale liv, mens *loven om tiltrækning* styrer det, der skabes af relationen mellem de to love og selv styres af en større kosmisk lov, som er princippet om *intelligens i substans*. Det er loven om akasha.¹

Man skal huske, at de tre love er udtryk for de tre logiske aspekters hensigt eller formål. *Loven om økonomi* er Brahmas eller Helligåndens styrende princip. *Loven om syntese* er den lov, der gælder Faderens liv. Og Sønnens liv styres af og manifesterer guddommelig tiltrækning. Alligevel er de tre subsidære love skabt af en større impuls, der styrer den umanifesterede Logos' liv.

Alice A. Bailey: *Kosmisk Ild*, s. 1065-1066

- a. *Loven om økonomi* viser sig som en drift.
- b. *Loven om tiltrækning* som et træk.
- c. *Loven om syntese* som en tendens til at samle eller forene.

Alice A. Bailey: *Kosmisk Ild*, s. 1078

Loven om syntese ... virker gennem de syv, som dog er én – som peger mod de syv veje, og dog er de, der går ad de syv veje, én – som indleder det universelle i de mange, men bevarer sin integritet – som udarbejder planen, men bevarer hensigten intakt – som ser den mangfoldighed, der er nødvendig under loven om offer, men underordnes loven om syntese – som de mange åndedræt udånder og dog er selve livet.

Alice A. Bailey: *Strålerne og Indvielserne*, s. 277

Den mellemliggende lov om karma. Der findes også en mellemliggende lov, som er Sirius-systemets lov om syntese. Loven kaldes generelt for karmaloven og beskriver i virkeligheden den effekt, Sirius-systemet har på solsystemet.

Alice A. Bailey: *Kosmisk Ild*, s. 542

For den unge menneskehed og for det enkelte mindre udviklede menneske var karma et gruppeanliggende. Mennesket var medlem af en gruppe, men uden at tænke på, hvilken betydning og hvilket ansvar det indebar. Efterhånden som individualiseringsprocessen skred frem og påvirkede menneskets karakter og formål og prægede temperamentet, blev karma mere personlig og bestemt. Mennesket kom i den situation, at det både kunne skabe og udligne årsager og virkninger. Fordi personligheden ikke var helt udviklet og integreret, var mennesket stadig involveret i gruppens liv, men de indbyrdes relationer blev mere og mere omfattende. Senere blev personligheden en bevidst skaber af sine egne årsager og en bevidst deltager i virkningerne. Når mennesket arbejder på udviklingsvejen, påvirkes det dels af den karma, der er knyttet til den gruppe, det tilhører, dels af sin personlige karma, og

¹ Akasha betyder "æter" eller "primærrum" (det femte element). Akasha er det immaterielle stof, der udgør både det lufttomme rum i Universet og tomrummet mellem atomerne. Akasha er derfor den æteriske ursubstans – det første manifesterede element i solsystemet. Akasha er det oprindelige stof, der ligger til grund for alle former. Men i den senere åndsvidenskabelige litteratur bruges udtrykket udelukkende om stoffet på det øverste mentalplan, der er center for "naturens hukommelse" – den såkaldte "Akashakronik".

dels af den karma, der er knyttet til de, de har valgt at samarbejde med i en forenet åndelig hensigt, og på den måde føjes der endnu en faktor til de tidligere kategorier af karmisk ansvar. Endnu senere møder mennesket karma i de tre verdener og overvinder og udligner den. Men samtidig tilføjes den karma, der er forbundet med de første årsager, der skabes i forbindelse med arbejdet som verdenstjener, til den karma, som det enkelte menneske allerede har oplevet, og dermed deltager det i selve Hierarkiets karmiske forpligtelser. Til disse stadier:

1. *Elementær gruppekarma* – det primitive menneskes karma
2. *Individuel karma* – hvad angår det selvbevidste udviklede menneske
– karma, der er knyttet til disciplens liv
3. *Hierarkisk karma*

Her skal man tilføje den velkendte gengældelsens karma, som disciplen allerede kender. Desuden skal man tilføje national og racebetinget karma, plus den retledende karma, som alle disciple skal gennemleve, når de ønsker at få adgang til en ashram for at forberede sig til indvielse.

Der findes også en belønnende karma som modpol til den gengældende. Det er en type af karma, der ofte glemmes, men der vil komme større viden om den i den kommende verdenscyklus. Menneskeheden har udlignet meget dårlig karma, og den karma, der vil blive baseret på senere årsager, vil ikke give så voldsomme virkninger, som karma fra tidligere tider. Ikke al karma er dårlig, selvom menneskeheden generelt har den opfattelse.

Alice A. Bailey: *Esoterisk Healing*, s. 276-277

Karmaloven er i nutiden en stor og uafviselig kendsgerning i menneskeheden bevidsthed overalt på Jorden. Man bruger muligvis et andet navn for den, men man er bevidst om, at i nutidens begivenheder høster nationerne det, de engang såede. Den store lov – som engang var teori – er nu en bevist kendsgerning og en anerkendt faktor i menneskets tænkning. Spørgsmålet: "*Hvorfor*", der så ofte stilles, gør spørgsmålet om årsag og virkning særdeles aktuelt. Begrebet arv og miljø er et forsøg på at forklare de eksisterende tilstande for menneskeheden. Kvaliteter, racebetingede egenskaber, nationale temperamenter og idealer beviser, at der findes en oprindelig årsagsverden. Historiske tilstande, relationer mellem nationer, sociale tabuer, religiøse overbevisninger og tendenser kan alt sammen spores tilbage til oprindelige årsager – og nogle er meget gamle. Alt det, der sker i nutidens verden, og som påvirker menneskeheden kraftigt – positive og negative ting, livsstil, civilisation, kultur, fordomme, god smag, videnskabelige opdagelser, kunstneriske udtryk og de mange måder, som menneskeheden over hele planeten udtrykker sin eksistens på – er forskellige virkninger, der på et eller andet sted, på et eller andet niveau og på et eller andet tidspunkt er skabt af mennesker – både individuelt og af store folkemasser.

Karma er derfor det, som det enkelte menneske, menneskeheden som en helhed og nationer – har indledt, udtrykt, støttet, undladt at gøre eller har gjort rigtigt gennem tiderne frem til nutiden. Nu er høsten moden og menneskeheden høster det, den såede. Og den forbereder en ny pløjning i Den Nye Tidsalders forår med efterfølgende ny såning af den udsæd, som forhåbentlig vil give en bedre høst.

Alice A. Bailey: *Esoterisk Healing*, s. 251-252

... hele spørgsmålet om karma er endnu ikke korrekt forstået. Den store lov om årsag og virkning eksisterer, men et ganske specielt aspekt af den er aldrig blevet fremhævet, og menneskehedens viden om emnet karma er meget tilfældig. Karma er altid blevet sat i forbindelse med katastrofer, smertefulde konsekvenser, fejl, straf og uheldige begivenheder, både for enkeltpersoner og for gruppen. Samtidig har menneskets karakter en skønhed, der er skabt af meget af det, der udrettes. Den har den fineste kvalitet og er så positiv og uselvsk, at det negative ofte opvejes af det positive. Selvom det ikke har haft den store opmærksomhed, findes der overalt en overvægt af positiv karma med en kraft (under samme lov), der er lige så stærk, som den, der opfattes som negativ. Det omtales næsten aldrig ...

Vil det være en overraskelse, hvis det påstås, at det er muligt at gribe ind i karma iflg. loven? De store love kan transcenderes. Det er ofte sket i fortiden, og det vil i stigende grad ske i fremtiden. Eksempelvis bliver tyngdeloven dagligt udlignet og transcenderet. Det sker hver gang et fly letter. Troens energi er i stand til at sætte større energier i bevægelse, og den kan både beskytte mod sygdom og hæmme den. Hele emnet om tro og dens vitale betydning og kraft er lige så lidt forstået som karmaloven.

Alice A. Bailey: *Esoterisk Healing*, s. 329-330

V. Syv systemiske love

I forhold til de tre større love er der syv sekundære love for solsystemet. Igen ser man betydningen af loven om analogi, og hvordan de tre bliver til de syv ligesom andre steder i det logiske system. I hver af de syv love kan man se en interessant forbindelse med de syv bevidsthedsplaner. Lovene er:

1. *Loven om vibration*, som er grundlaget for manifestation, der begynder på det første bevidsthedsplan. Den er den atomare lov for et system på samme måde, som det første underplan på hvert eksistensplan er det atomare plan.
2. *Loven om sammenhæng*. Sammenhængskraften viser sig første gang på det andet bevidsthedsplan. Det er det første molekylære plan for et system, og det er monadens plan. Her kommer den guddommelige sammenhængskraft til udtryk.
3. *Loven om disintegration*. På det tredje bevidsthedsplan sker den endelige afkastning af det femfoldige overmenneskes legemer. En chohan med 6. indvielse aflægger alle sine legemer lige fra det atomiske til det fysiske under det monadiske legeme.
4. *Loven om magnetisk styring* virker først og fremmest på det buddhiske plan, og i udviklingen af styringen af denne lov ligger hemmeligheden ved monadens styring af personligheden via sjælslegemet.
5. *Loven om fokusering* kommer primært til udtryk på mentalplanet og har en nær forbindelse med manas, der er det femte princip. Tankesindet styrer og stabiliserer, og resultatet er sammenhæng.

6. *Loven om kærlighed* er loven for astralplanet. Opgaven er at transmutere begænnaturen og forbinde den med kærlighedsaspektets større magnetisme på det buddhiske plan.
7. *Loven om offer og død* er den styrende faktor på det fysiske plan. Nedbrydningen af formen, så det iboende liv kan udvikle sig, er en af de grundlæggende metoder i evolutionen.

Alice A. Bailey: *Kosmisk Ild*, s. 541

... *Enhed* kan betragtes som den indviede discipels bevidste tilpasning til den større helhed, når disciplen optages i gruppen på grund af lydighed over for sjælens love, og når sjælen styrer holdningen til den ophøjede skabning "*i hvem mennesket lever, ånder og er*". Det fortsætter, indtil disciplen ikke oplever forskelle, ikke registrerer uoverensstemmelser og ikke udtrykker separatistiske holdninger, og det hele foregår, når det separatistiske instinkt ikke længere findes i disciplen. Det henviser til samhørighed med den energiverden, som disciplen lever i. Dermed skabes der en åben energikanal, og disciplen bliver en integreret og hengiven verdenstjener til gavn for omgivelserne og ikke mindst for den gruppe, disciplen automatisk og ifølge de love, der styrer disciplens sjæl, er knyttet til. Disciplen har lært alt, hvad man kan lære af de processer, der er gennemlevet i mange tidsaldre. Intelligensprincippet styrer disciplen og kærlighedsprincippet motiverer, og derfor er der opnået enhed.

Alice A. Bailey: *Strålerne og Indvielserne*, s. 276-277

... De ti love (om healing) ... kan derfor betragtes som ti subsidiære love under den grundlæggende lov om essentiel integritet. De udgør ni detaljerede beskrivelser eller aspekter af den ene lov, og det skal man aldrig glemme. De love skal den sande healer altid arbejde med ...

... Integritet indebærer fokusering, et spændingsfelt og et udtryk (på samme tid erkendt, bevidst skabt og dynamisk anvendt).

Alice A. Bailey: *Esoterisk Healing*, s. 485

Loven om abstraktion er en lov, der altid gælder i relation til dødsprocesserne. I forbindelse med den fysiske død har loven næsten ingen betydning, når den sammenlignes med den vægt, der lægges på tankeverdenen. Den uddannede disciplen får, når udviklingen giver adgang til ashramens periferi, lægger markant vægt på behovet for lidt efter lidt at trække bevidstheden tilbage fra tankeformerne. Lektien om ubundethed i relation til den mulige følelsesmæssige bundethed er vanskelig at lære, men en discipel skal have overvundet det meste af det, før der gives adgang til ashramen. Når det er sket, er ubundethed blevet en af disciplens fast etablerede processer. Men processen med at trække sit tankesind tilbage fra alle påtvungne tankeformer – påtvunget af disciplens baggrund, tradition og sociale gruppe – er meget vanskelig og en meget subtil opgave. Og den skal læres til fuldkommenhed, før disciplen kan mestre videnskaben om tankeformers opbygning. Disciplen skal frigøre sig fra mental påvirkning og mentale begreber, før det er muligt at skabe under ashramens ledelse.

Alice A. Bailey: *Discipelskab i den Nye Tidsalder*, II, s. 762

... *Loven om transmutation* er den proces, der løfter kræfterne fra et center til et andet:

- a. Fra sakralcentret til halscentret
- b. Fra solar plexus centret til hjertecentret
- c. Fra rodcentret til hovedcentret

Alice A. Bailey: *Esoterisk Healing*, s. 549

... Loven om compensation vil komme til at påvirke på en speciel måde og i specielle retninger i forhold til accepterede disciple. Den vægt, der lægges på disciplin, på renselse, på hårdt krævende arbejde og på at give afkald på alt det, personligheden holder af, er nødvendige faser i esoterisk udvikling. Almindeligvis og beklageligvis opfattes det ofte sådan. Men parallelt med den lidelsesfulde og vanskelige periode kanaliserer sjælen en compensation, der gør det muligt at se alt liv og alle omstændigheder i et sandt perspektiv. Det ændrer holdningerne totalt, og selve forståelsen er belønning nok til at fortrænge opfattelsen af lidelse. *Loven om offer* og *loven om compensation* er nært forbundet, og den er den første, der bliver aktiv i livet, og som er en erkendt faktor i det daglige liv. Loven om compensation erkendes først senere.

Alice A. Bailey: *Discipelskab i den Nye Tidsalder*, II, s. 673

VI. Love

... ved at holde fast mister man, ved at give slip vinder man, forsøger man at holde på det man har, vil det uundgåeligt forsvinde. Det er en lovmæssighed, man er grund til at tænke over.

... virkningen af energipresset afhænger af responsmekanismens natur. Et menneske reagerer på energiindstrømningen i overensstemmelse med sin tilstand og med legemernes natur. Det er en basal udtalelse. Og det er en lov, man skal tænke over.

Alice A. Bailey: *Hierarkiets fremtræden*, s. 90 og 91-92

Tre større sprækker i "mayas slør" skal nævnes ... Der henvises symbolsk til dem i *Biblen*, selvom deres virkelige betydning ikke omtales eller forstås.

Den første større sprække blev skabt ved indførelsen af Guds lov, og det illustreres symbolsk i *Det Gamle Testamente* i historien om Moses. Han gik op på "Guds bjerg" og modtog dér *De 10 Bud*. De er udtryk for den guddommelige lov, sådan som den blev tilpasset menneskeheden. Den var nødvendig for at vise de kræfter, der vil tilintetgøre, rense og reorganisere. Moses – lovgiveren – trængte igennem til en af hallerne i "mayas slør", og her mødte han "Herrens herlighed".

Alice A. Bailey: *Strålerne og Indvielserne*, s. 204

Man kan derfor se, at de fem åbenbaringspunkter er udtryk for fem hierarkiske love. Det er interessant at se, at kun det første åbenbaringspunkt er blevet formuleret i

en lov, der kan forstås af almindelige mennesker. Det er loven, der siger, at "*energi følger tanke*", og at "*øjet styrer energi*". Menneskeheden har nået det stadie, hvor forståelse af det første åbenbaringspunkt er mulig, og årsagen er følgende to faktorer:

1. Formuleringen af den lov, der har relation til energi, er i overensstemmelse med nutidens naturvidenskabelige opdagelser, for i nutiden er det erkendt, at alt eksisterende dybest set er energi i en eller anden form.
2. Det store antal aspiranter, der har taget eller er ved at tage 1. indvielse.

Standser man op for at tænke efter, vil man igen kunne se, at invokations- og evokationsprocesserne er aktive.

Alice A. Bailey: *Discipelskab i den Nye Tidsalder*, II, s. 466

VII. Erkendelse, forståelse og anvendelse af lovene

En lov forudsætter en højerestående skabning, som – begavet med hensigt og ledet af intelligens – koordinerer sine kræfter sådan, at en plan modnes trinvis og kontinuerligt. Gennem et klart kendskab til målet aktiverer skabningen de trin og stadier, som, når de aktiveres i den rigtige rækkefølge, vil realisere planen til fuldkommenhed. Ordet "lov" – som det normalt opfattes – indeholder forestillingen om at være underkastet en aktivitet, der opleves som streng og urokkelig, selvom den ikke forstås af den, der er underkastet loven. Fra ét synspunkt omfatter det forestillingen om en enheds nedsænkning i en gruppeimpuls og enhedens manglende evne til at ændre impulsen eller til at undgå resultatet. I bevidstheden hos det menneske, der overvejer lovene, skaber synspunktet uundgåeligt en følelse af at være offer, af at blive hvirvlet af sted som et blad i vinden mod et mål, som er ren spekulation, samt af at være styret af en kraft, som tilsyneladende etablerer et uundgåeligt pres – og på den måde skabes grupperesultaterne på bekostning af enheden.

Holdningen er ikke til at undgå, før mennesket oplever en så stor bevidsthedsudvidelse, at det bliver bevidst om de større sammenhænge. Når det gennem kontakt med sin sjæl selv deltager med kendskab til målet, og når det ved at bestige "visionens bjerg" ændrer sit perspektiv og får en bredere horisont, kommer mennesket til den erkendelse, at en lov alene er en åndelig impuls, en drivkraft og en manifestation af den skabning, det lever i. Det lærer, at impulsen er udtryk for et intelligent formål, den er styret af visdom og baseret på kærlighed. Mennesket begynder derefter selv at bruge loven eller med visdom, kærlighed og intelligens at lade så meget af den åndelige impuls strømme igennem sig, som organismen er i stand til at modtage, overføre og benytte. Det blokerer ikke mere, men begynder at overføre. Det lukker af for den selvcentrerede og lukkede livscyklus, og åbner portene for åndelig energi. Dermed opdager mennesket, at den lov, som det har haft modvilje og mistillid til, er en livgivende, rensende kraft, der fører både mennesket og alle skabninger frem mod et strålende mål.

Alice A. Bailey: *Hvid Magi*, s. 26-27

Intuition er i virkeligheden intet andet end tankesindets rigtige vurdering mellem mange faktorer i skabelsen, mellem mange love om manifestation og mellem mange aspekter af sandheden, der kendes af sjælen, som udstråler fra idéernes verden, og som har samme natur som energierne, der skaber alt kendt og synligt. Sandhederne er altid til stede, og lovene er altid aktive, men først når tænkeevnen er trænet, udviklet, fokuseret og fordomsfri, kan sandhederne erkendes. Senere skabes der forståelse og til sidst tilpasses sandhederne til både cykliske og tidsmæssige krav og behov.

Alice A. Bailey: *Hvid Magi*, s. 31

... Enheden – den enkelte og delen – har man altid opfattet i relation til en ekspanderende og altomfattende helhed. Et af tegnene på, at disciplen er parat til indvielse, er evnen til at forstå den altomfattende enhed, og til at bemærke den lov, der er transcenderet, når delen bliver en del af helheden. Disciplen skal også kunne registrere og respondere praktisk på de større åndelige love, der afløser de love, der er transcenderet.

Alice A. Bailey: *Discipelskab i den Nye Tidsalder*, II, s. 380

Disciplen opfatter den lov, der transcenderes. En kort illustration kan gives med en beskrivelse, der findes i Alice A. Bailey: *En afhandling om Kosmisk Ild*. Som menneske blev disciplen styret af den kosmiske lov om økonomi sideløbende med de forskellige subsidiære love, der var aktive i de tre verdener for menneskehedens udvikling. Loven er en essentiel naturlov, der påvirker det menneske, der er under udvikling. Efter 1. indvielse påvirkes mennesket af loven om tiltrækning, der bruger kærlighedsenergi, og selvom loven om økonomi på det tidspunkt er uden indflydelse, så opretholder den en vanemæssig kontrol over den sædvanlige proces, som har relation til de formlegemer, der nu benyttes under loven om tiltrækning. Loven påvirker menneskets bevidsthed og også formerne i tjenestearbejdet for Hierarkiet. Loven om tiltrækning er den vigtigste lov for sjælen.

Senere – efter 4. indvielse – kommer disciplen i stadig højere grad under *loven om syntese*, der er den vigtigste lov for ånden i Universet. Derved udvikles disciplens evne til at inkludere hurtigere, og sansen til erkendelse kan (efter 6. indvielse – beslutningen) begynde at række ud i det ydreplanetariske område.

Alice A. Bailey: *Discipelskab i den Nye Tidsalder*, II, s. 464

VisionsNettet
www.visionsnettet.dk